

СВОБОДНА МИСЪЛ

ИЗДАВА ФЕДЕРАЦИЯТА НА АНАРХИСТИТЕ В БЪЛГАРИЯ • LE JOURNAL DE LA FÉDÉRATION ANARCHISTE BULGARE (FAB)

Аржентина: анархистката колона Хуан Пенина

4

Стратегиата и тактиката на революционния анархизъм в размирната американска страна.

Австрийските студенти се борят за свои университети

4

Окупации и протести обхващат лавинообразно австрийското образование.

Избухна бомба пред анархистки клуб в Солун

6

„Радетелите за ред и законност“ се опитват да сплашат бойците на Антиавторитарно движение.

Стефан Стамболов като песен

8

В коя историческа тиня потънаха стиховете „Сановници не щеме, ни православен цар – свободата свята е нашият олтар“?

Хардкор/пънк във Варна

10

Последна част на спомените за изстраждането на радикалната музика и радикалните идеи в морската столица.

Смърт

чрез

Х. Х. е пенсионер, който тази зима ще бъде убит пред очите ни. Ще бъде убит от държавата, за която е работил цял живот.

» » » продължава на страница 2

Топлофрикация

ДЪРЖАВАТА – ОБЩЕСТВЕН ВРАГ №1

Полицейщината

„Който пипа полицаи, двойно му се връща! Това е неписано правило по цял свят“ – се изцепи в типично свой стил Бойко Борисов в края на септември, коментирайки възложените от него на МВР законови промени, с които да бъде криминализирано посегателството срещу униформените служители, бдящи за реда.

Тук веднага възникват два въпроса. Чии интереси се опитва да защити премиерът и къде съществува това правило? В полицейски-

те и тоталитарните страни ли, или в гражданските демокрации, към които на теория се опитваме да добавим и българското общество?

Очевидно, откакто гоиде на власт, се набиват няколко неща около Бойко Борисов и едното от тях е замягането на законността като част от неговата борба срещу престъпленията на Станишевото правителство.

Съзнавайки, че голяма част от тези, които гласуваха за него, са противници на бившата тройна коалиция, Бойко Борисов, още преди да докопа властта, използва силна и заканителна риторика срещу бившите властници. Риторика, която се харесва на широките маси обещава възмездие и справедливост.

Появява се обаче един фундаментален проблем. Как ще станат разкритията на тези престъпления на бившите управляващи при условие, че и новата власт, и старата са рожби на едни и същи икономически и властнически кръгове отпреди 20 години? По тази сериозна тема има написано много, а и тепърва би могло да се напише, но е достатъчно само

да споменем близостта на Бойко Борисов до бившия диктатор Тодор Живков, до бившия цар, който реално направи тройната коалиция и който вкара Борисов във властта. Добре, че има кръгла годишнина от падането на предишния режим, та се заговори поне малко по медиите за „партийните куфарчетата с пари“, които символизират т. нар. преход, или с други думи, трансформирането на политическата в икономическа власт и оттам – пак в политическа, нещо като пране на власт. Новият премиер не пада по-далеч от корените – от завършил пожарник с дипломна работа „Разтягане на маркуч в пресечена местност“, охранител на бившия Първи, в зората на демокрацията започва да се занимава с охранителен бизнес и неслучайно попада в криминално-документалните романи на убития заради тях Георги Стоев, където е описан като човек на бившите СИК. Оттам нататък, в процеса на „осветляването“ на българския бизнес от началото на прехода, Бойко Борисов се превърна във влиятелен гражданин, заемащ ръководни държавни пози-

» » » продължава на страница 3

ГРЪЦКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ:

В България само анархистите застанаха зад Костагина Кунева

Около година след като беше залята с киселина и едва не беше убита, синдикалният лидер на ПЕКООП (синдиката на чистачите и домашните работници), превърнала се в символ на стачните бор-

би, Костагина Кунева даде първото си обширно интервю пред известния гръцки телевизионен журналист Ставрос Теодоракис. В документалния филм, освен интервюто с Кунева, се представя историята ѝ – от историк с висше образование до чистачка в атинското метро, засегната е и ситуацията в България и незаинтересоваността на българ-

» » » продължава на страница 3

СВОБОДНА
МИСЪЛ

А Б О Н А М Е Н Т 2010

СКЪПИ ЧИТАТЕЛИ,

Абонаментът за вестник „Свободна мисъл“ започва от

15 октомври и завършва на 15 декември. Можете да се абонирате във всички пощенски клонове в страната, а също и в офисите на Артефакт ООД, София, ул. Хубавка 8. На телефон 971 71 71 можете да се обадите, за да изпратим безплатно наш куриер, който да ви абонира.

КАТАЛОЖЕН НОМЕР 649

1 година: 6,00 лв

6 месеца: 3,00 лв

3 месеца: 1,50 лв

Смърт чрез Топлофикация

» » » продължава от страница 1

Държавният съд ще нареди на държавния осигурителен институт да осигури убийството на възрастния човек, като му наложи заповед върху пенсията заради неплатени сметки, наложени от държавното дружество „Топлофикация“ по решение на държавата – тази същата, която с труда си е крепил толкова години, надявайки се, че тя ще му осигури нещо, когато вече не може да ѝ работи. Х. Х. разчита само на пенсията си, за да продължи да стиска живота зад изподадалите си зъби. Няма близки и роднини, а дори да има – предпочита да си отиде, отколкото да се унижава като просяк, защото вярва, че не е блъскал цял живот в едно или друго държавно предприятие, за да грънка на стари години с канчето. Пенсията му едва стига за храна, а камо ли за адвокати. Не може да пише по форуми и да търси съвети в Интернет, защото пенсията му едва стига за ток, а и отдавна не може да пише със скованите си от артрит пръсти. Не може да търси федерации на потребителите, за-

щото отдавна е престанал да потребява, а просто оцелява от едната опашка пред гишето на пощата до следващата.

Х. Х. е пред очите ни всеки ден – няма нужда да го описвам, всички го познаваме. Той е пред очите ни, когато отидем да се „разправяме“ на касите на „Топлофикация“, защото още имаме сили и бяс. Х. Х. вече няма сили – той кротко чака на опашката, за да попита с треперещия си гласец, когато му дойде редът, защо му е дошъл редът... да умре по такъв нелеп начин. Защо не може да си вземе пенсията, защо не може да си купи лекарства, защо не може да си купи храна, защо държавата го убива? Днес Х. Х. е още пред очите ни. Утре няма да бъде, но днес е и трябва да има начин да спрем неговото и още много подобни убийства. Ако не от едната човешина, то поне защото неговото място на опашката след няколко години е запазено за нас.

Няма да е лесно, защото държавата има всичко – има комисии, които решават кое колко да струва. Има правила, според които ако не ползваш и капка от

държавната топла вода, ще плащаш 120 лева на месец, а ако ползваш – ще плащаш 200. Има съдии, които те съдят, без да са те виждали, по една хартийка, написана от оня, който те съди. Има конституционен съд и омбудсман, които узаконяват твоего безсилие. Има право да ти блокира заплатата и банковите сметки, а ако нямаш такива, има държавни и частни копови, които ти блъскат по вратата и ти изнасят покъщината.

„Добре дошли в моя кошмар“ казва чудовището Фредри Крюгер от американския филм на ужасите – то също излиза от котлите и тръбите на парното и убива заспалите хора. Неговият кошмар свършва с финалните надписи до поредното блудкаво продължение, а кошмарът на българските роби на топлофикацията няма да свърши, докато не се събудим и не ликвидираме гада веднъж винаги. Няма да е лесно, разбира се, но не започнем ли, няма да свършим. Най-добре е да започнем, като видим какво сме опитали и за какво сме се убедили, че не върши работа. Това също не е толкова лесно, защото много ни баламосват. Баламосват ни

първо, че ставало със съдилица и подаване на жалби. Добре, дори да осъдим вкупом „Топлофикация“ с някакви адвокатско-инженерски шашарми за килокалории и кубометри, откъде тя ще вземе пари да си плати отсъденото? От джобовете на директорите, общинарите и комисарите? Не, разбира се. Пак от нашите джобове. Те винаги намират начин да бръкнат там. Ако ги осъдим по единия закон, ще си гласуват втори, трети, четвърти, пети, докато не кандисаме, защото кошмарът от влаченето по съдилица е не по-малко ужасен от кошмара на огромните сметки – пак от нашия джоб излизат и заплатите на съдиите, и разноските на държавната фирма, да не говорим за нашите собствени – като пари и време. Брюксел? Видяхме колко му пука на Брюксел за народния гласбожи – прие ли си отхвърлената на сума ти референдуми конституция? Прие си я. Защото ние им работим, за да ни работят. Да, един, двама, десетима или двайсет ще се откачат и медиите ще разтръбят как са успели да си „защитят правата“, но други сто ще си отидат

и ще продължат да си отиват като Х. Х., който просто ще се върне в мразовитото си жилище без запораната пенсия, ще си легне, ще изпъшка и ще се отърве от сметките по единствения сигурен засега начин.

Преди четири години ФАБ започна да събира хората на улицата и заедно стигнахме пред „Топлофикация – София“, защото вярвахме и все още вярваме, че това е начинът. Бяхме малко и не успяхме да станем повече. Мнозина вярваха, че с жалби и насрещни искове чудовището ще се озапти. Други чакаха други да свършат работата. Ясно е вече, че така няма да стане. Държавата винаги ще остави надяващите се стотина, хиляда или дори десет хиляди тъжители да продължат да се надяват, като им дава безкрайни отсрочки, но едновременно с това ще намери цака да одере останалите половин милион, а най-слабите – да убие. Пред очите ни. Можем и сме длъжни да спрем убиеца – както се спира убиец. И не да се приспиваме вечно с поредното тъпо надпръдване по телевизията. Защото той угва, когато заспиш. •

А. Ванчев

НАШИТЕ МЕДИИ

Свободни гласове в Интернет

Вече няколко месеца всеки, който се вълнува от безвластието, може да слуша на живо в Интернет предаването ERA. Формално експерт се състои от двама души, но други хора също помагат, редовно или епизодично. Вече имаме малка, но твърда аудитория слушатели, които развиват предаването, както с лично участие в излъчването, така и с черната работа, която се върши „встрани от микрофона“.

ERA (от Еволюция, Революция, Анархия) е предаване за развитието на обществото. Хората, които правим предаването, желаем да живеем в по-справедливо общество, сред приятели, които се уважават и обичат. Замисълът ни е да създадем от една страна среда за информизиране и анализ на настоящето, а от друга – място за споделяне на надеждите за по-добър живот.

Ние приемаме твърдението за революционна ситуация, която ни чака някъде в бъдещето, но не е налице в настоящето като част от „дневния ред“ и виждаме създаването на здрава революционна организация, която в подходящия момент да може да предложи ал-

тернативи, изпитани вече през годините, да предложат структура, върху или по подобие на която да се изгражда едно бъдещо общество, и да предложат образовани и сериозни хора, които да бъдат готови да строят нещо ново. Не претендираме да говорим пророчески, защото различаваме окончателната теория за бъдещото общество да се оформи в практиката, основана на безвластническите принципи. Не вярваме, че някой може да предвиди нещата с 30 години напред и да пише рецепти, но претендираме да представим безвластнически поглед върху настоящето и да отделяме внимание на идеите, които са минали изпитанието на време-

то, както и на всичко ново, което изглежда обещаващо.

Затова и радиото на този етап е ориентирано основно към вътрешен кръг слушатели. Може би, когато натрупаме опит, когато пораснем като организация и когато имаме нещо по-конкретно да предложим на всеки един човек (да види той лично как може да подобри живота си, като работи с нас), тогава ще е време да се обърнем към „масовия слушател“. Но засега не виждаме смисъл да правим нещо, което така или иначе няма потенциал да даде ефект по отношение на нови сили в организацията или на масови мероприятия на улицата. За сметка на това се опитваме да включим единиците

хора, които споделят нашите принципи, умеят да разсъждават и не са се предавали вече на отчаянието от отчуждението около тях. Искаме да превърнем предаването в средство за общуване между нас, в място, където да представяме идеите си и да се учим едни от други. Ако някой „отвън“, научи нещо, толкова по-добре. В идеалния случай собствените реплики на водещите няма да са повече от половината съдържание на предаването. За съжаление все още сме много далеч от тази фаза. И може би никога няма да я достигнем.

В този смисъл всяко включване, коментар и критика към предаването от теб са добре дошли. Но хо-

рата са различни и дори някой слушател да не вижда смисъл в подобни действия, неговото мнение си остава добре дошло. Все пак очакваме предложения за подобряване на предаването и разнобразяване на тематиката.

Записи от всички предавания досега можете да чуете на адрес <http://era.a-bg.net/>. На живо се слушат всеки четвъртък от 20:00 часа по тестовото радио на безвластниците, което се излъчва в Интернет на адрес <http://a-bg.net/radio.m3u>. През останалото време на същия този адрес можете да чуете програма със смесица от музика и предишни предавания. •

Ekun ERA

Само анархистите застанаха зад Кунева

» » » продължава от страница 1

ските медиуми, власт и синдикати. Във филма за Кунева се отбелязва, че единствените, които са дали гласност на случая и защитават работническите борби в българската общественост, са българските анархисти, които със своите гръцки другари отбелязаха 1-ви май заедно по софийските улици, приковавайки вниманието на обществеността, че в България има още много като Костадина Кунева.

Междувременно в Гърция обявиха награда от 1 милион евро за разкриването на покушението срещу българката. Гръцките националисти пък негодуват, че с пари на гръцкия ганькоплатец било дадено малко жилище на Костадина Кунева и семейството ѝ.

Публикуваме част от интервюто:

Журналист: Историк, а да работи като чистачка!

Кунева: Етнограф съм. В началото получавахме по 700 евро, но постепенно заплатата намаляваше.

Ж.: Как така? Заплатите обикновено растат?

К.: Е, при нас намаляваха. Подписахме едни документи, за които ни обясниха, че са за статистиката, но се

оказа, че са договори. После се появи и една почивка от половин час, която не сме изисквали от синдиката. А и осигуровките вече не бяха като за тежък труд.

Ж.: Коя беше основната ви дейност като секретар на синдиката на чистачките?

К.: Работата ни беше да запознаваме работниците с правата им. Правехме проверки с Инспекцията по труда по разни обекти, за да докажем, че наистина се нарушават законите. Борихме се да бъде внесено предложение в закона да бъде включена длъжността „чистач“, защото досега тя не фигурира.

Ж.: Членувате ли в някоя партия?

К.: Не, не се занимавам с партии. Всяка партия е една

рамка и всеки член е точка в рамката. Съществува йерархия вътре, което означава, че има и антагонизъм – кой ще заеме първото място. И този антагонизъм излиза навън, в обществото и накрая се предава нещо болно в цялото общество.

Ж.: Но коя е вашата идеология?

К.: Нямам. В живота не е необходимата идеология, а мъдрост. Хората хиляди години преди нас са открили мъдростта.

Ж.: Чу се, че са ви предлагали да станете евродепутат.

К.: При мен никога не е идвал с такова предложение.

Ж.: А бихте ли приели?

К.: Не.

Ж.: Преди нападението имаше ли заплахи?

К.: Да, имала съм заплахи по мобилния телефон.

Ж.: Конкретно?

К.: „Ако не спреш да вършиш тези неща, ще те убием!“

Ж.: Колко време преди нападението са ви заплашвали?

К.: Започнаха от 2006 г.

Ж.: И не се ли уплашихте?

К.: Затворих им телефона. Следващия път, без да чакам да ми кажат нещо, им казах: „Ако имате нещо добро да ми кажете, слушам, ако ще ми казвате същото, затварям“. И затворих.

Ж.: На работата имаше ли хора да ви казват: „Внимавай, ще си намериш белята“?

К.: Ако кажа това, ще замеся хора, но са ми казва-

ли: „Какво ще постигнеш с това, което правиш?“ Тоест, че аз греша, а те са правите. Не мисля, че съм допуснала грешка. Да помагаш на хората не е грешка, това е нещо добро.

Ж.: Ако върнете времето назад, по същия начин ли бихте постъпили?

К.: Не съм се замисляла, но не ми се вярва да постъпя по друг начин. Щом ме предупреждаваха, че ще ме убият, аз продължавах.

Не са една и две фирмите, които практикуват така, а също и държавата, Осигурителният фонд и Инспекцията по труда не са направили нищо, за да имат работещите законното възнаграждение, законните осигуровки.

Ж.: Имате ли чувството, че гръцката държава не ви защита? Че някои по-вярваха, че могат да ви посегнат, без да бъдат наказани?

К.: Тогава ли? Нямамо е нужда да ме защитава държавата, просто не е предприемала правилните действия относно беззаконието на групите по почистването.

Ж.: Вярвате ли, че полицията си свърши работата?

К.: Щом не ги е намерила, не си е свършила работата. •

ДЪРЖАВАТА – ОБЩЕСТВЕН ВРАГ №1

Полицейщината

» » » продължава от страница 1

ции и харесван от широката публика като безкомпромисен мачо и по стечение на всички тези случайни или усукано обосновавани обстоятелства се превръща в премиер на Републиката.

Тъй като трудно би могло да излезе нещо повече от поредния политически фарс относно възмездие срещу бившите управляващи, на Бойко Борисов не му остава нищо друго, освен да продължи със заканително-оправдателната си медийна позиция. Как предното правителство е оставило хазната празна и корупция по всички етажи на властта, че законите не били правени в името на народа, а били създавани, „за да защитят интереса на специален кръг от хора, прикривайки техните престъпления“ (изказване на Борисов по повод закона за заменките). Трудно би могло да излезе нещо срещу бившите управляващи, защото чисто и просто огромната част от крадените пари не са у тях – те, както и всички преди тях, са просто куриери, а там, където са отишли парите, най-малко човек като Борисов смее

да си навре гагата, защото най-добре знае как се пазят.

В същото време обаче новия законопроект за изменения в наказателния кодекс се предлага да се увеличат наказанията за отвлечения. У нас за една година сме свидетели на 3-4 знакови отвлечения, които засягат предимно бизнесмени или техни роднини. Тук си задаваме неминуемо въпроса, не си ли противоречи всъщност Бойко Борисов, като предлага закони като

този за отвлеченията, които също засягат специален кръг от бизнесмени? Не е трудно да навърляме няколко логически връзки, за да видим, че противоречие има и че всъщност премиерът не отстъпва на предишните управляващи по този показател.

Освен по-строги санкции за отвлеченията, новият проектозакон, както спомнахме, ще защитава и полиците – явно богатите и вържжените са приоритетно

най-уязвимите хора. Този ход изглежда ясен – бивш служител на МВР, сега премиер, Борисов съзнава, че не може да вдигне заплатите на подчинените на неговата гясна ръка и министър на вътрешните работи Цветан Цветанов и стъпвайки на своя авторитет сред бившите си колеги, им обещава сигурност, намеквайки дори за недосегаемост.

За съжаление, точно когато текат обществени дебати по тази тема, бяха разкрити поредните скандали с фалшиви дипломи в агенция „Митници“ и злоупотребите на служителите там, скандалите около политическите лобита в ДАНС и не на последно място, нови престъпни групи (за кражби на коли), чието ядро са редови полицаи от столично РПУ. Окрيلени от своя защитник, полиците в Долни Дъбник започнаха да публикуват в Интернет как пребиват арестанти, а професионален военнослужещ от Североизточна България – как лапа мъжкия полов орган на млад ром, който в последствие го топи за наркотици.

И докато българското правителство узаконява

„неписани правила“ на фона на всеобщата обществена апатия, то в граждански активното гръцко общество текат обратните процеси.

Пог силния обществен натиск и поредното полицейско убийство на емигрант (става въпрос за убийството на 25 годишен пакистанец) новият вътрешен министър на прекръстеното министерство за „Защита на гражданите“ (какво име само!) М. Хризохидис уволни главнокомандващия на полицията на 23 октомври и обеща, че ще спре полицейския произвол, като „ще бъде уволнен всеки полицай, който докосне гражданин“, и бъде отменен скандалният закон за „качулка“, който предвиждаше тежки санкции и затвор за всеки, който протестира маскиран. А в България – обратното, който докосне полицай – двойно! Ето това е разликата между едно общество, което отбелязва 36 години от свалянето на военната хунта с цената на много жертви, и общество, което отбелязва 20 години от преразпределението на богатствата между бившите си политически елити. •

Ал. Пешунски

НОВИНИ

им пари от богати клиенти за времето на проверката. След приключването на проверката връщала парите.

Според обвинението служителката превела 7,6 милиона евро в различни сметки, без самите клиенти изобщо да разберат. Установени са 117 такива случая, заради което служителката е заплашена от 4 години затвор. •

167 000 загиват на работното място в ЕС за година

В условията на икономическа криза 75 на сто от заетите в ЕС смятат, че влошеното здраве се дължи и на условията на труд. Затова голяма част от анкетираниите поставят вече здравето преди заплатата, която получават. •

Един на всеки шест в света гладува

Над 1 милиард души, или един на всеки шестима души по света гладува. Двеста милиона деца под 5 години са недохранени, сочат данните в нов доклад на УНИЦЕФ. Над 90 процента от тези деца живеят в Азия и Африка. Над една трета от смъртните случаи при деца от тази възрастова група са свързани именно с недохранването. •

Американска фирма купила мълчанието на иракчани с 1 млн. долара

Американската охранителна компания „Блекуотър“ е дала 1 милион долара в подкупи на иракски държавни служители, които протестирали срещу убийствата на цивилни граждани в страната, разкрива в. Ню Йорк таймс, като се позовава на разкази на четирима бивши шефове във фирмата. •

Капитализмът разочарова света

Проучване на Би Би Си сред близо 30 хиляди души от 27 страни сочи, че едва 11% от анкетираниите смятат, че капиталистическата икономика функционира добре. Повече от половината запитани твърдят, че системата се нуждае от спешна реформа и по-строга регулация, за да превъзмогне слабостите си. •

НИКОЙ НЕ Е ЗАБРАВЕН

Катунският мохикан...

» » » продължава от страница 6

на резачка. След 10.XI.1989 г. като репресиран получил обезщетение 50 хиляди лева. Дарих ги до стотинка на общината в град Карлово с молба да ги предостави на някое сиропиталище или старчески дом. През това време претърпях три хирургически операции, траєн спомен от диктатурата на пролетариата по ръководството на БКП. Но ти много закъсня с идването си в Катунци. Всичките ми акрани и съидейници са в гробищата. Сал аз, Артъков, артисах да ги представявам тук и разговарям с теб. След тях и след мен иде забравата.

Слушай ме внимателно, господине! И записвай точно! Колко пъти съм бит и пребиван от агентите на ДС, само опръсканите с кръв стени на следствения арест са ми били свидетели. Със съпругата ми се чудим как още съм жив, а вече прехвърлих 80-те лазарника. Но щом имам мерак за работа на полето, значи още ке живея. Аз бях член на една от най-активните анархистки групи в Пиринско – с г-р Любен Янкулов от съседното село Хърсово, г-р Пангиев, Иван

Балтов, Страхил Мангуров, Илия Даскалов – всички от близкото село Враня – инкубатор на анархисти. Лека им пръст и на петимата, които също сърбаха попарата на българския Гулаг.

* * *

На по-възрастните читатели бих искал да напомня, че в епохата на „разведряването“ на Никита Хрушчов по екраните на столичните кина се прожектираше инкогнито съветският филм „Калина Алена“. Посетителите ги пускаха с пропуски от органите. Ролята на Егор Прокудов, бивш лагерист, играеше самият автор на повестта и режисьор на филма Василий Шукшин. Той загина при автомобилна катастрофа, инсценирана от КГБ. Съдбата на Егор Прокудов и тази на Димитър Артъков с магазинцето е почти еднаква, с тази разлика, че Прокудов бе ликвидиран от мафията в СССР, докато ореше колхозното поле с трактора, а баи Димитър Артъков с магазинцето си се труди на собствената си нива. Той е и последният мохикан на земеделието в с. Катунци. От тук искам да се чуе моят вик: не само от уроци по родолюбие, а и от уроци по трудолюбие се нуждаят нашите деца и внуци! •

Благой Варсамов

СТИХОТВОРЕНИЕ

Влакът за Европа

Из банки и холдинги мошеници се прескачат, просякинчетата гребни дишат лепило и плачат
България вече е напълно отворена – по екраните сини гледаме клипове с порно.
Из шератоните важничат американски туристи, гъртаци се чешат със нокти нечисти.
А някои ровят в кофите с боклука, защото късметът им сигур заробен е тука.
С компаньонки пируват бизнесмени и мутри и в мерцедесите практикуват Кама Сутра.
В Събранието обсъждат закон за бюджета, съставен умело от келнери и крупиеята.
Гръмогласно се плюват червени и сини, пък тайно вреждат крадливи роднини.
Президентът изпъчи се и рече: Ето!
Ще влизаме в НАТО! И отпраши с беемвето.
А на гарата ще потегля влакът към Европа и водосвет му устройват с дванадесет попа.
Отпред вдига пара и пуфти локомотива,
Но не му стига кюмюра, а водата му се излива.
Машинистът, пристегнат в униформа нова, доклажда, че композицията е напълно готова.
Към влака прикачват и вагона България, но в него се влиза не с билет, а с лотария.
И външно прилича на космична ракета, но си няма спирачки и дори колелета.
Зарадвани, пътниците вадят карти зелени, багажа им душат „наши“ кондуктори-хиени.
Ей влакът потегля сред мрака перонен, помахват на пътниците изпращачи... и шпиони.
И сочи семафорът към тунела безкраен.
Поклаца се тромаво влакът неуправляем със скорост от няколко сантиметра в година напуска завинаги разграбената си родина.
И щом във тунела го мракът обгърне, той никога не ще пристигне, нито ще се завърне.

София, 2008 г.

Професор Петерсън

НИКОЙ НЕ Е ЗАБРАВЕН

Спомен за Трендафил Марулевски

На 31 октомври 2009 година в гр. Дупница по покана на дъщерята и сина на починалия наш другар Трендафил Марулевски се събраха много негови близки и другари.

Дъщеря му Елена прочете прочувствено слово, част от което предлагаме на нашите читатели.

МИЛИ ТАТКО,

Ето, всички сме се събрали около тебе – роднини, приятели. Тялото ти не е тука, но с нас е душата ти. Защо стана така? Защо ти, толкова привързан към родното място, остана в чужбина, далече от бащин дом?

Ние, децата ти, дълго се колебахме кое място да изберем за твоето последно убежище? Къде ще можеш да си починеш спокойно, най-после и завинаги? Дали да разпръснем пепелта ти в Дупница, горе на нивите, под онова гърво, където, когато си бил малък и си пасъл овцете, си обичал да се излегнеш по гръб и да гледаш генем облаците, а нощем звездите? Или да те запазим близо до нас, с нас, в Париж?

Изглежда такава е била твоята съдба и ти не случайно се озова в чужбина. Там те заведе твоята правда, твоите разбирания, твоят избор на самоличност, на истинската родина – това през целия твой живот бяха правата на човека. За това ти плати своята тежка цена, когато в България настъпиха мрачни времена – времена, които накрая те изпратиха в изгнание. Ето защо твое то място е навсякъде, Тамко. И с нас в Париж, и тук, в България, където започна твоята история. Мястото ти е и в гробището „Пер Лашез“, където обичаше да се разхождаш сред гробовете на големите бунтовници като тебе. Сега почиваш там и може би нощем, когато всички посетители са си

отишли, подхващате своите безкрайни, тайни спорове. А ние можем да те посещаваме генем, да поседим до тебе, да намерим така малко утеха – твое то отсъствие става по-малко болезнено, вглеждаме се в небето, в гърветата, спомени те се връщат.

Ти беше смел и мил баща. Въпреки всички мъки не се отчайваше, предпазваше нашето детство от неприятности, ти, вечен странник, заради нас създаде здрави корени в чужбина. Там израснаха децата ти, а сега и твоите внучки, Летиция и Лора, те пазят мило и нежно в своите сърца.

Твое то място е едновременно там, в Париж и тук, в България и именно тук, в родното ти място, трябва да изразим още една почит – към делото на твоя живот.

Ти доживя да видиш как жестокият режим, който те прогони, рухна като замък от пясък. Доживя да прегърнеш живите си братя и племенниците си. И можа да се порадваш със своите спътници в мизерията и в борбата.

Да, мястото ти е и при тях. И затова поставяме тази паметна плоча – за да напомня за непокоримите,

за тези, които са готови винаги да надигнат глава!

За тях съм превела думите на един френски писател, Жан-Франсоа Невел – те се отнасят за такива хора като тебе и другарите ти. Слушай:

„В източните страни дисиденти проявиха необикновен героизъм, защото те не само бяха преследвани духовно и физически в своите страни, но понасяха клеветите, презрението и гребнавости на западните левичари, готови да ги причислят към десните движения. Предатели и изменници в родината си, те станаха парии в нашите западни страни. Но това, че мъже и жени, израснали затворени в такава система, можаха въпреки всичко да запазят интелигентността си и да я обърнат против тази ужасна машина, създадена, за да я унищожи, знаейки, че бяха едновременно изоставени, отречени в нашите западни общества от интелектуалци, които би трябвало да им помогнат – такава енергия и толкова ясновидство у тях изкупва всички наши заблуждения и подлости и доказва, че въпреки всичко, благодарение на тях, човечеството може би заслужава да оцелее.“ •

Военният превратаджия Кимон Георгиев

» » продължава от миналия брой

Непосредствено след Деветоюнския военен преврат през 1923 г. Кимон Георгиев издава специална брошура, озаглавена „9 юни“, прославяйки неугържимо „подвига“ на превратаджиите. На 19 май 1934 г. Военният съюз извършва нов военен преврат. Министър-председател става главният превратаджия - „доблестният български офицер, изявен държавник и масон“ Кимон Георгиев. Обожателят на Мусолини професор Александър Цанков и неговото Народно социално движение посрещат с възторг преврата от 19 май 1934 г. Профашистският италиански вестник „Джорнале д'Италия“ от 3 юни 1934 г. прави следната характеристика на водачите на Деветнадесетомайския военен преврат: „Духът на държавния преврат през 19 май 1934 г. са били Кимон Георгиев и Дамян Велчев – мъже много честни, силни и смели, които не обичат да злоупотребяват с думите. Същите бяха провели държавния преврат в България и от 9 юни 1923 г., но после оставиха кормилото на държавата в чужди тям ръце и делото се изроди. Сега те ще държат здраво и няма да

се доверят никому. Фашистка Италия ги приветствува!“ Писмото пък на кюстендилския общественик и държавен чиновник Иван Рафаилов от 13 февруари 1935 г. до Кимон Георгиев още с първото изречение го обсища с главозамайващи панегирици: „Г-н Георгиев, Вие наистина оправдахте моя оптимизъм, който аз имах в продължение на много години спрямо Вас и с който съм отстоявал срещу националните самоунижения на българи при чести спорове, какво че България не е надарена с хора като Мусолини, Кемал паша-Ататюрк, Хитлера и други, аз съм казвал – на България липсват географическите условия, за да имаме Ататюрк, защото ако ги имаме Вие, многоуважаемий и славний Кимон Георгиев, щяхте да сте събирателния образ на Кемал паша, Мусолини и Хитлер, взети заедно и по-скоро щяхте хилдократно да ги надминете!“ В Манифеста на правителството от 19 май 1934 г., съставен лично от Кимон Георгиев, в т. 15 е фиксирана фразата „Възстановяване на отношенията ни със Съветска Русия.“ Всъщност става въпрос за установяване на такива отношения, тъй като го-

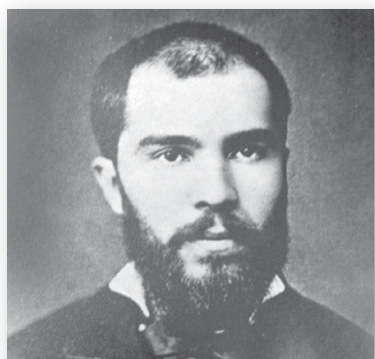
тогава между СССР и Царство България дипломатически отношения не е имало, за да бъдат възстановявани. Кимон Георгиев уведомява единствено само близкия си приятел Дамян Велчев за включването на тази точка в Манифеста, защото, както пише по-късно в спомените си: „Военният съюз не беше узрял за подобна стъпка. Мнозинството във Военната организация не разбираше, че България трябва да има отношения със Съветска Русия.“ Впрочем самоволната постъпка на Кимон Георгиев никак не е случайна. През 1933 г., както той, така и други български офицери, са вербувани от съветските тайни служби. Третият военен преврат, осъществен от кимонгеоргиевата военна клика, е на 9 септември 1944 г. Цели 45 години годишнината от този преврат се празнуваше като национален празник на Народна република България. Съставът на Деветосептемврийския министерски съвет с министър-председател Кимон Георгиев е определен от Политбюро на ЦК на БРП (комунисти) на 7 септември 1944 г., съгласувано с товарищите Георги Димитров и Лаврентий Берия. Никакво предварително

уточняване на състава на тоя прословут Отечественофронтовски министерски съвет не е имало. Факт, за който свидетелствува и социалдемократът-фашизоид и большевикоиуд Димо Казасов – един от най-близките съратници на Кимон Георгиев, също мастит агент на съветските разведки. Две години и три месеца Кимон Георгиев е министър-председател на първото ОФ правителство и дава своя съществен принос на джелатин за укрепването на „народно-демократичната“ власт и за зверското репресиране на българската опозиция, включително и на българските анархисти. През този период десетки хиляди са избитите без съд и присъда, десетки хиляди са осъдените на смърт и екзекутирани по късата процедура, стотици хиляди гният по затворите и концлагерите. В България се възцарява всеобхватен терористичен режим, тотална цензура и повсеместно промиване на мозъци. Изтребени са и огромна част от привържениците на Кимон Георгиев, в чието физическо елиминиране той взема активно участие. Оцеляват само фашистко-большевишки натури като Димо Казасов и тем

подобните нему мекерета. Когато българското большевишко правителство през септември 1953 г. решава да премахне физически генерал-полковник Дамян Велчев – най-близкият сподвижник на Кимон Георгиев, – това се посреща с безусловната подкрепа на първия български отечественофронтовски премиер, по онова време министър в същия този Министерски съвет. Между другото още през 1947 г. в разговор с Антон Югов, тогавашен министър на вътрешните работи, Кимон Георгиев дамгосва Дамян Велчев с думите: „Мислех, че Дамян ще се оправя, но той си остана един солдафон или по-точно типичен представител на компютаджийската военщина!“ На 25 януари 1954 г. Дамян Велчев е застрелян във Франция от агенти на българската ДС, а Кимон Георгиев доживява до 28 септември 1969 г., пищно държавно погребение и няколко килограма ордени и медали. Неговият 87-годишен живот е типичен за онези двуноги катили, квалифицирани като изявени държавници – може би една от най-гнуснаво-мръсните гуми в лексикона на човечеството, откакто свят светува. •

МАКАР

Стефан Стамболов като песен

На младини Стефан Стамболов бил крупна революционна личност. Няма никакви дълбоки познания в сферата на хуманитарните науки, но притежавал невероятна енергия, изключителна смелост и силна воля. На безкористна народна служба размирният хъш постъпил като професионален революционер при Ботев и Каравелов в Румъния още на деветнадесетгодишна възраст. В препирните, в дрязгите и в избухналия ожесточен конфликт в Букурещ между миналия на просветителски позиции Любен Каравелов и анархобунтовният Христо Ботев, той без колебание решително взел страната на вулканичния поет и дори се канел да свети маслото на „сърбомана“ автор на „Българи от старо време“ и „Маминото детенце“ (Станев, Н. История на нова Бъл-

гария. С, 1942, с. 110). През 1875 г. Ботев и Стамболов напечатали сборка от своите революционни стихотворения, бълващи огън и пламък против османските поробители и изобщо против тиранията на властимащите. Много от Стамболовите стихотворения-песни, които той сам пеел, станали бунтарски маршове на априлските въстаници през 1876 година. Ботевата чета, слизайки на Козлодуйския бряг, пее Стамболовата песен „Не щеме ний богатство.“ На събранието на Оборище апостолът Георги Икономов и делегатите паят „Хей народ поробен“, а друга Стамболова песен гърми при обявяване на въстанието в Панагюрище, Копривица, Перушица и Батак, когато въстаналият народ масово пее „Паши, чорбаджию, заптии, кадию.“ Стамболов е организатор и водач на Старозагорското въстание – 16 септември 1875 г. и от 11 ноември 1875 г. е избран за председател на Гюргевския революционен комитет, подготвил Априлското въстание през 1876 г., а сам той е определен за главен апостол на Първи Търновски революционен окръг. Въобще преди освобождени-

ето на България от османско иго този бележит български националреволюционер се изявява като безкомпромисен бунтар, непоколебим съмишленник на Ботев и неговата анархокомунистическа кауза. След гибелта на Ботев обаче и в обстановка на новосъздадената Трета Българска държава в него вия манталитет постепенно настъпват кардинални, преломни трансформации. В началото бившият бунтовен хъш все още отстоява крайно либерални схващания и носи бял калпак – символ на безгранична свобода. Единствен той между 27 април и 1 юли 1881 г. сред открояващите се в политико-обществения ландшафт на Княжеството обществени и държавни дейци се опълчил безкомпромисно срещу възглавлия временното българско правителство деспотичен руски генерал Ернрот и безпардонния министър на вътрешните работи, невероятно мракобесен и несговорчив руски офицер – подполковник Ремлинген, както и срещу авторитарния руски генерал Каулбарс – дипломатически пратеник (1886 г.) на руския император Александър III, който с фанатич-

на настойчивост не признавал българското Съединение (6 септември 1885 г.) и е повече от симптоматично, че царското руско правителство нарочва Стамболов за най-опасния български „нихилист-анархист“! През този период от дейността си Стамболов не търсел умишлено държавна служба и не желаел министерски постове. Безспорните му качества на гръзновен народен деятел и красноречив оратор го издигнали до председател на Народното събрание. Впоследствие, особено когато заема най-високия държавен пост – български премиер-министър (20 август 1887 г. – 18 май 1894 г.), – под хипнотичното въздействие на огромната управленска власт, с която разполага, афоресаният от руския самодържец Александър III като „нихилист-анархист“ български държавник, се преобразява в същински диктатор и през седемгодишното си властване ограничава до минимум демократичните свободи, гарантирани от Търновската конституция. Когато веднъж журналисти го запитали как щеше да постъпи с Христо Ботев, чийто фанатичен съидейник и задушевен прия-

тел бил навремето, ако и понастоящем поетът-бунтар е жив и отстоява своите предосвобожденски идейни и обществени възгледи, доскоронният перманентен бунтовник и свободолюбец отвърнал без колебание, че собственоръчно щял да погипне смъртната му присъда. Пиететът му обаче към Ботев, с когото приживе го свързва неразривна дружба, мотивира министър-председателя да съгради внушителен паметник на поетареволуционер в центъра на Враца и лично тържествено да открие монумента на 21 май 1890 година. Междувременно Стамболов бива постепенно напуснат от почти всичките си близки другари и по-ранни националреволюционни дейци, някои пък умират преждевременно като Захари Стоянов, когото руските тайни служби на 2 септември 1889 г. отравят на път за Парижкото световно изложение, изоставя го и напредничавата, прогресивна интелигенция, навсякъде го наричат с епитета „тиранин“, непрекъснато е охраняван от полицейски конвой. Накрая, щом княз Фердинанд приема оставката му подир година, на

» » продължава на страница 9

Истинският паметник на Кръстьо Хаджииванов

Из непрочетеното слово на арх. К. Павлов на откриването на паметника на Кръстьо Хаджииванов

Скъпи роднини и другари, уважаеми съграждани, присъстващи на днешното паметно откриване на бюста на загиналия преди 57 години поет-анархист и бунтовник – незабравимият Кръстьо Георги Хаджииванов от с. Капатово – Петричка община.

Преди да направя моето изложение, искам да благодаря за добрата инициатива – изграждане на паметник в гр. Сангански (Св. Врач).

Нека сега да превъртим лентата на нашите спомени и започнем от началото.

Кръстьо Хаджииванов е роден на 25 декември 1929 г. в с. Капатово, в границите на Петричката община. Той е трето дете по ред от седем деца: Благой, Веска, Кръстьо, Аврам, Виктория, Борис и Иван.

В селото и семейството Кръстьо е наречен „Кръцо“. Начално образование той получава в родното си село, а прогимназиално в с. Хърсово. Тук, негов учител и директор на прогимназията е известният Илия Георгиев Филчев, родом от с. Склаве – Св. Врачка околия. От 1945 г. той е директор на смесената гимназия „Яне Сангански“ в гр. Сангански (Св. Врач). За

него ще стане дума по-късно.

Пряко влияние за изграждането на Кръцо като анархист оказват най-големият му брат Благой, г-р Любен Янкулов, учителят Никола Янкулов и други анархисти от околните села. Той става анархист, защото анархизмът е съчетание на хуманност, солидарност, свобода, равноправие и всякаква социална правда. Ние, анархистите от ФАБ, неговите другари съидейници издигнахме неговия гранитен мемориал и всяка година от всички кътчета на България идваме да честваме неговата геройска смърт за анархисткия идеал. Уверявам ви, че ще продължим да правим това и в бъдеще. Със своя висок, революционен дух и морал Кръцо ни учи на анархизъм, с геройската си смърт на анархист и с революционната си поезия ще учи и зове идущите поколения на пряка борба срещу всяко социално зло, против всички прикрити и открити мошеници – жертви на „парти и власт“. Неговата и наша цел беше и ще бъде Социалната революция.

Няколко дни преди 09.09.1944 г. в концлагерите

по това време, разположени по протежение на строящата се железопътна линия Сумитли – Демир Хисар, бяха изпращани войници като неблагонадеждни и по наказание. В тях бяха Славеико Иванов, Павлов, от с. Врач, Любен Ян-

кулов от с. Хърсово, Петричко и други анархисти от други селища на царството. Няколко дни преди 9 септември почти всички избягаха от лагерите, разбиха складовете за оръжие, лагерната охрана и поеа пътя на организираната съпротива по посока Пирин. По пътя си всички заплашени от репресии младежи се включиха към похода към Балкана. Минавайки през Капатово и Хърсово се приобщава към тях и Кръцо. Той е най-младият „партизанин“. Няколко дни след сформирането на отряда заминават за гр. Серес и се събират с гръцките партизани.

Сега да спомена за някои, които по концлагери и затвори водеха борба срещу тиранцията в съжителство с анархистите – всеки изхождайки от собствените си идеи, малко или повече различни от идеите на анархистите. Тодор Кавалджиев, вицепрезидент на Република България, в словото си по повод 46 години от гибелта на Кръстьо Хаджииванов на мемориал в с. Чучулигово, каза: „Аз знам кои са анархистите в България, знам техните идеи, заедно с тях съм носил тежлото по затвори-

те и мога да кажа, че това бяха най-чистите, най-големите идеалисти. Това бяха хората, които не се интересуваха от материалното, хора, които отстояваха своя идеал, и затуй аз съм се възхищавал от тях и днес се възхищавам от техния идеализъм. Възхищавам се и от стиховете, от саможертвата на този млад поет-анархист“.

В протокол 14 директорът на гимназията на 06.05.1951 г. обявява война на анархистите и нарежда: „Другаря директор Илия Филчев изтъкна, че анархистите в нашия край са най-опасни врагове... за да спънат нашето социалистическо развитие...“

От 1948 г. до 1951 г. той, болшевикът Илия Филчев, изключи от гимназията най-малко 42 ученика анархисти. Някои от тях преминаха през затвори, концлагери и инквизициите на ДС. Нашият град и околия дадоха много жертви, проляха се много майчини сълзи. Една от тези жертви е и нашият другар, поетът-анархист и бунтовник Кръстьо Георгиев Хаджииванов. •

К. Павлов
12.11.2009 г.

Стефан Стамболов като песен

» » » продължава от страница 8

2 юли 1895 г. наемни убийци го съсичат посред бял ден в центъра на София, а мъченическата смърт на убития е последвана от бурни, вакхически масови празненства по повод кончината на омразния, авторитарен властник. В контекста на горещтираното ще дадем гласност на един своеобразен документ, характеризиращ ярко онази съдбоносна за България епоха, когато през 1886 г. Руската империя преустановява дипломатическите си отношения с Българското княжество. Касае се за оригинален текст, издълбан с острие върху базалтова плочка, която е била зазидана в новоизграден училищен дувар на 12 септември 1887 г. от учителите Добрю Кожухаров и Иванка Петрова. След много години дуварът бил съборен и сред камънаците намерили базалтовата плочка с издълбаните по нея летописни данни. През 1958 г. плочката е предадена за съхранение в Държавен архив - Хасково. (Държавен архив – Хасково, фонд №259-К). Цитираме без редактиране целия текст, издълбан от гвете страни на базалтовата плочка: „Дува-

ра е заграден въ 1887 год. Мястото ми позволява да забележа само следующото: Днес е князь на самостоятелна България Фердинандъ Кобургски; От първо силите не го щяха, но го припознаха после. Презид. Министръ Ст. Стамбуловъ, на власт е Либералната партия. Предателя рублиджията Цанковъ и сие ся намира въ Цариградъ и отъ тамъ продава България. Хаск. окръж. управит. Милковски, кметъ П. Толчевъ, Настоят. Анг. Какулевъ, Питропе Илия Сарафа и Харал. Д., крафтю Тодуръ Кр. Ученици ся събираха 80 деца на 4 отдел. Дюлгеря Милю и Стефанъ (Добрю Кожухаровъ).

България ще страда още много, защото ний всички искаме да сме гулемци и да си налагаме волята. Долю самодържавният цар Александър III! Да живее свободна, сиромашка България!

Учителка Ванка Петрова Хаск. Овч. Уч. 12 с/врий Учит. Добрю Кожухаровъ”

Изписаният върху базалтовата плочка текст всъщност синтезирано изразява тогавашното становище на преобладаващото мнозинство от българското обществено мнение към Руската империя, която прекъсва дипломатическите

си отношения с Княжество България. Между другото в частично запазените спомени на учителката Иванка Петрова се съдържа и прелюбопитното сведение, че зазиждането на базалтовата плочка – по една случайност – се извършило в присъствието на тогавашния български министър-председател Стефан Стамболов, близък приятел на даскал Добрю Кожухаров още преди Освобождението, комуто гостувал в Хасково на 12 септември 1887 г., „двадесет и три дена след като става премиер на Българското княжество“ и че Кожухаров настоявал да впише и името на Стамболов като съавтор на текста върху базалтовата плочка, ала той отказал, защото не искал, когато подир време я намерят, да се създава впечатлението сякаш написаното е диктувано от него самия. Бившият националреволюционен хъш и ботевски съратник спретва тук в Хасково може би една от последните си хъшовски изяви. Изглежда, за да компенсира отказа си да издълбаят името му под текста върху базалтовата плочка, изпял с пълен глас своята песен „Не щеме ний богатство“ пред събралото се

множество до новопостроения дувар. Но както изрично се изразил високопоставеният вокалист, песента пеел в нейния първоначален, некоригиран вариант, а не според нейните отпечата ни и песенни изпълнения досега. Иванка Петрова успяла педантично да запише самодейното Стамболово песенно изпълнение, чийто текст е повече от знаменателен по своя смисъл и личи съвсем очевидно, че между държавника Стамболов и едновременния бунтовен хъш още по това време вече няма абсолютни нищо общо:

Не щеме ний богатство,
не щеме ний пари,
а искаме свобода,
човешки правдини!

Припев:
Напред! Напред!
Напред да вървим!
България от робство
да освободим!

Не щеме ний боляри,
не щеме ний паши –
жадуват свободата
нашите души!

Сановници не щеме,
ни православен цар –
свободата свята
е нашият олтар!

Не щеме ний попове,
ни екзарх-шарлатан!
Не щем да сме робове
на Господ самозван!

Разкъсайте робове
робския ярем,
щом не сме свободни,
по-добре да мрем!

Ненапразно руският цар Александър III е считал Стамболов за най-опасния български „нихилист-анархист“! Въобще от тези литературно непретенциозни, ала ярко бунтовни Стамболови стихове, лъха буреносният мисловен тътен на анархистките титани Михаил Бакунин, Сергей Нечаев и Христо Ботев и съвсем резонно биха могли да се превърнат в песен на българските анархисти. А държавнотворческата метаморфоза, сполетяла Стамболовата личност подир Освобождението, емпирически доказва, че и най-свободолюбивата и бунтовна натура, попадайки в държавно-управленското русло, щом веднъж отзивчиво погледне в горгонските зъркела на институцията-държава, неминуемо ще се превърне в поредното винтче в робовладелския държавен механизъм. •

Хардкор/пънк във Варна

» » продължава от миналия брой

През 2001 Жикама и Станислав, двамата китаристи на Indignity, започват уебзина www.unitedandstrong.net – най-добрият български уебзин, с много информация за предстоящи събития, статии, интервюта, текстове, мултимедия и всичко за сцената. Фокусиран върху стрейт-еджа и покриващ всички DIY измерения на хардкор като веган **ске**, анархопънк, кръст, метълкор, емо. По-късно United&Strong издава записи на варненски хардкор групи и като лейбъл със същото име.

Най-доброто нещо, което се е случвало за ъндърграунд сцената във Варна, е през септември 2004, когато отваря врати клуб Агеа 51 (Зона 51).

Преди откриването на „Зоната“ много от концертите се правят в клуб TNT (ex-Bonkers), както и в Младежки дом „Орбита“, за който стана въпрос по-нагоре.

Агеа 51 е ъндърграунд клуб за независима музика, държан от хора, участници в хардкор сцената във Варна, свирещи в банди като Indignity, Crowfish, Maniacal Pictures, Another Day и т. н. През 2005 започва и като лейбъл с името Агеа 51 и издава дискове на нови банди от Варна като Disgraced, How Much?, Red Laces, On Our Own, A-Moral и по-стари като Crowfish и One Faith.

За своите 5 години съществуване в клуба са свирели много групи от чужбина като 25 To Life (САЩ), Angel Crew (Белгия), Ballast (Канада), No Rest (Бразилия), Bleed Into One (Германия), Manifestation (Германия), Slippy Living (Литва), Born From Pain (Холандия), Confronto (Бразилия), Guided Cradle (Чехия/САЩ), Human Error (Унгария), Magrudergrind (САЩ), RAWNS (САЩ), Misery Index (САЩ) и много други.

Клубът е затворен през 2009 г. от местната мафиотокрация на кмета-кретен и мафиот Кирил Йорданов.

„Момчета с кубинки“ е стара рипх&skins група от Варна. Свирят стегнат стрийтпънк/ой! с традиционни песни за обединение на пънковете и аполитични скинове и за гордостта на работническата класа. Звукът им напомня на стари банди като Nabat. Няколко лета поред те организираха дву- или тридневен стрийтпънк/ой! ска фестивал в Зона 51, но през 2007 третият ден бе провален от полицията и не се състоя, който се оказа и последният подобен фестивал засега. През 2004 издават демо с 4 песни, а през 2009 – първия си албум, който има страхотно оформ-

ление и артуърк, но песните също не блестят с много професионални студийни записи.

„Побой!“ беше стрийтпънк/ой! група с пънкове и скинове от агитката на Спартак Варна. Отначало текстовете им са за бира, футбол и насилие. Правят кавърри на 4-Skins и Cockney Rejects. Но по-късно и след промени в състава започват да свирят олд скул хардкор, повлиян от стила на групи като Warzone и Cause For Alarm, дори правят кавър на Varukers.

„Проїдоха“ е пънк/ска група с влияния от Sublime, The Toasters, Dropkick Murphys, Madness. Текстовете им са за алкохол. Имат записан диск „С аромат на джибри“. Рядко свирят извън Варна и са известни с култовия химн за Владиславово.

Pizza е стара скакор група от Варна. Името им идва от кръгло площадче пред магазина за алкохол в морската градина, където се събират пънкарите. Текстовете са забавни и хумористични, като се набляга на алкохола, тревата, киселото мляко, мезето и лентяйството.

Bombshelter започват през лятото на 2007. Силно повлияни от Discharge, свирят d-beat пънк и имат издаден дебютен DIY албум. Повечето им песни са на български език.

On Our Own е метълкор банда с госта тежки брейкдауни. Започват около 2006 и включват членове на Cold Breath. Имат издаден сплит с One Faith.

A-Moral е може би най-добрата група от Варна в момента. Започват през 2006, но всичките са ветерани от много други банди от 90-те. Това са Краската от Confront, Геца от Crowfish и лудият вокалист Иво-Божамето. Текстовете са изцяло свързани с тежката социално-политическа ситуация в България с корумпираните правителства, ЕС, НАТО, мафията на кмета Кирил Йорданов, „оправянето“ ни за 800 дни и пр. В края на 2007 издават дебютния си албум „Шутове за всички шутове“. Всички текстове са на български.

Unrest правят зверски кръст, вдъхновен от Disrupt, и са ветераните от началото на 90-те, но не правят концерти. В групата са Жоро и Сашо от Confront + Косьо от Frontpoint.

Организацията на хардкор/пънк фестивали и концерти във Варна е доста трудна. През 2002 4-тият ежегоден Freemind фестивал в Comix Club беше прекъснат на втория ден, след като пънк и хардкор хлапе-

та бяха бити от полицията отвън. На следващата 2003 г., когато трябваше да се проведе петият Freemind отново в Comix Club, той изобщо не започна. Стоотици пънкове и хардкор хлапета от България и дори от други страни излязоха да протестират пред общината! В деня преди започването на фестивала кметът-кретен и мафиот Кирил Йорданов официално забрани фестивала. Следващата година фестивалът мина без усложнения под името No Way Fest, като ще се запомни реюниънът на Confront под името Woycott!

ТЕКСТОВЕ

Ignore Използван и отхвърлен

Свят роден от нищо изпълнен със лъжа, купен и продаден на евтина цена. Животът е изгубил своята красота, останала е само лошата страна. Поробен и потиснат игнориран от света, човекът е машина без мозък и душа, склонен да обича, стреми се към върха, към злото основано на омраза и лъжа. Нощта се затваря над твоите очи и нечовешки закърнели са твоите мечти, град-утопия израждаш в себе си, бездушен и вулгарен, къде отиваш – спри! Използвай своя мозък, преценявай и мисли, отваряй си очите, виж през всичките лъжи. Светът не е това, което виждаш ти, а само е прикрит с фалшиви бои. Клонни към свободата, оковите хвърли, бори се за правата си законите смажи. Хвани реалността и света очи в очи хвани се и разбий всичките стени. Системата те тълче, потиска поробва, системата, от която си малка част и ти, поробен и потиснат, душевно осакатен – работиш и страдаш всеки шибан ден. Системата те тълче, купува, продава – използван и изхвърлен ненужен предмет, продаваш себе си за пари, но защо? Това ли е цената на твоите живот? Жив съм, за да живея в природната среда, не в лаборатория, в клетка да умра. Човекът ме използва, човекът ме тормози, човекът ме измъчва и отнема моя живот. Вземате го вие, невежи същества, убивате жестоко тяло и душа. Ти бъркаш в моя мозък, тровиш моята кръв! Ти бъркаш в моя мозък, тровиш моята кръв! Това ще продължава, все още, но защо, аз отчаяно се моля да спрете лудостта!

Момчета с кубинки От скромни произход

На работници деца, ний сме горди, че сме бедни, това е нашата сила, за обществото ний сме вредни трябва да се борим, да се обединим и с истина една да се вържем! Ние няма, няма, няма да се дадем, на свръх богаташи да се продадем. Ние трябва, трябва, трябва да се държим, макар и да сме малко, а не да се делим! Те страхуват се от нас, защото не могат да ни спрат с политика се опитват да ни заблудят, те използват нашият глас, срещу самите нас, те искат да ни превърнат в затворници без глас! Не могат да отнемат нашата свобода, могат да ни използват за работна ръка. Но не могат да отнемат нашето съзнание, дори до покой, ще се борим без колебание!

IN MEMORIAM

Костагин Коцелов

На 5 септември 2009 г. след кратко боледуване почина нашият другар и съидейник Костагин Христов Коцелов (Динко).

Роген е на 24.11.1929 г. в с. Склаве, Св. Врачко (сега Сангански) – Пиринска Македония. Родителите му са бежанци от село Крушево – Демирхисарска околия (сега Ахлагохори) в Егейска Македония.

Като ученик в гимназията се включва в анархистките групи и се изгражда по примера на борците за освобождаването на поробена Македония Гоце Делчев, Даме Груев, Михаил Герджиков, Гемджиите и много други, оставили своя живот пред олтаря на свободата.

Не беше забравен от большевишките копои на ДС. Година и половина прекара в концлагерите Куциян и Белене. Остана твърд и „непоправим“. Със стоицизъм следваше пътя на своята Голгота.

Костагин Коцелов влезе в Пантеона на безсмъртието и остави неизличими спомени у всички, които го познаваха. •

От другарите анархисти

ВЕЧЕ И В КНИЖАРНИЦА „НИСИМ“
Анархистка литература можете да намерите вече и в книжарница „Нисим“ на бул. Васил Левски 59 в София на обявените в каталога цени.

АНАРХОКАЛЕНДАР

- На 01.12.1924 г. в София под редакцията на Христо Табаков започва да излиза анархистическият вестник „Свободно дело“.
- На 03.12.1926 г. в Плевен е изгорен със семейството си г-р Пею Димитров Белев, анархист.
- На 04.12.1944 г. в София под редакцията на Георги Карамихайлов се подновява легалното издаване на вестник „Работническа мисъл“ след десетгодишна забрана. Скоро след това вестникът е забранен отново.
- На 05.12.1908 г. в Разград под редакцията на Върбан Килифарски започва да излиза вестник „Безвластие“.
- На 07.12.1853 г. в Италия е роден италианският анархист и теоретик на анархизма Енрико Малавеста.
- На 09.12.1842 г. е роден руският анархист и учен Пьотр Алексеевич Кропоткин.
- На 10.12.1900 г. в гр. Ангона е роден видният италиански анархист Алфонсо Петрини.
- На 11.12.1984 г. в София умира анархистът Тоне Василев.
- На 12.12.1995 г. в село Балван умира анархистът Христо Колев Йорданов – един от най-дългогодишните политически затворници и концлагеристи при монархисткия и большевишкия режим.
- На 13.12.1997 г. в село Чуковец, Радомирско умира анархистът Георги Йорданов Донеф, прекарал години в большевишките душегубки.
- На 14.12.1825 г. избухва бунтът на декабристите против цар Николай I.
- На 15.12.1977 е проведена протестна акция пред българското посолство в Париж за освобождаването на анархистите Наков, Киров, Хр. Колев, Артъков, Джерманов и Недокланов.
- На 15.12.1859 в гр. Бялисток, Полша е роден създателят на международния език Есперанто Л. Заменхоф.
- На 16.12.1948 г. са извършени масови арести на анархисти в цяла България, след което над 600 анархисти са въдворени в лагери.
- На 19.12.1862 г. в село Дивдягово е роден Никола Стойнов – един от първите български безвластници, учител, издател и редактор. Участвал в основаването на БЗНС.
- На 24.12.1895 г. умира руският писател и революционер Сергей Михайлович Кравчински – Степняк.
- На 25.12.1873 в гр. Кордоба, Испания заседава третият конгрес на Интернационала.
- На 27.12.1798 умира полският революционер и писател Адам Мицкиевич.
- На 30.12.1990 г. в Бургас умира анархистът Ганчо Бойчев.

era.a-bg.net

ЕВОЛЮЦИЯ, РЕВОЛЮЦИЯ, АНАРХИЯ - предаване за свободен живот

Екипът поднася „малки новини“ и представя света през очите на хората, които обичат свободата си и уважават нуждите на останалите. В предаването участват активисти от различни социално ориентирани организации на български младежи – студенти, анархисти, еколози, но тези, на които разчитаме, за да бъдем интересни и уникални, са слушателите. Всеки може да се свърже с екипа на предаването чрез скайп или чрез форума, а ние се стараем да не оставим неизразена позиция по време на живото предаване. Предаването се излъчва всеки четвъртък от 20:00 часа по тестовото радио на безвластниците. Когато няма живо предаване, на този адрес се въртят автоматични записи. Цялото съдържание на предаването излиза предварително на сайта, а ден-два след излъчването можете да чуете записа от него. •

ПОЛЕЗНИ КНИГИ НА НИСКИ ЦЕНИ

Федерацията на анархистите в България предлага следните заглавия на анархистка литература на достъпни цени:

КНИГИ:	
1. Основи на безвластието – г. Хаджиев	1 лв
2. Национално освобождение и безвластие – г. Хаджиев	1 лв
3. Вчерашни, днешни и утрешни проблеми – г. Хаджиев	1 лв
4. История на безвластническото движение в България – г. Хаджиев	1 лв
5. Моя път (спомени в два тома) – г. Хаджиев	2x1 лв
6. Феноменът Махно – П. Аршинов	1 лв
7. Заблужденията на марксизма – Пиер Рамю	1 лв
8. Събитието на века – анархистическа Испания – г. Левал	1 лв
9. Взаимопомощта – фактор на еволюцията – П. Кропоткин	1 лв
10. Краят на държавата и капитала – г. Константинов	3 лв
11. С думи вместо с куршуми – г. Константинов	5 лв
12. Възможна ли беше съпротивата срещу ДС? – г. Константинов	3 лв
13. Национализъм и култура – Рудолф Рокер	2 лв
14. Национализъм и култура – Рудолф Рокер том II	5 лв
15. Избрани страници за и от него – Михаил Бакунин	2 лв
16. Барутни (по)мисли – г. Константинов	5 лв
17. Хляб и свобода – П. Кропоткин	4 лв
18. Ставайте, робове – г. Константинов	5 лв
19. Досие на обект №1218 – Александър Наков	2 лв
20. Спомени за израстването – Христо Колев ГОЛЕМИЯ	6 лв
21. Агски калейдоскоп (в два тома) – г. Константинов	2x5 лв
22. Преобразуването на обществото или екоанархизмът – М. Букчин	5 лв
23. Един проект за социална революция – ФАФ	2 лв
24. Спомени – Стоян Цолов	5 лв
25. Статии – Георги Божилов	10 лв
26. Христо Ботев – Евгений Волков	5 лв
27. Живот под черен небосвод – Георги Божилов	7 лв
28. Напред и ако пътят води към Голгота! – Георги Константинов	7 лв
29. Свободата, Санчо, е велико нещо! – Георги Константинов	7 лв

БРОШУРИ:	
1. Стопанисването на земята – г. Хаджиев	0,50 лв
2. Проблемът за организацията на анархизма – г. Хаджиев	0,50 лв
3. Що е анархизъм?	0,50 лв
4. Отговор на една върваца – С. Фор	0,50 лв
5. За общината	0,50 лв
6. Федерализъм и централизъм – Рудолф Рокер	0,50 лв
7. Крахът на руския държавен комунизъм – Рудолф Рокер	1 лв
8. Килифаревско народно въстание и килифаревска чета	1 лв

Тези книги и нови заглавия можете да купите от антикварната книжарница на пл. „Славейков“ №7. Някои от тях могат да се намерят и в книжарницата на бул. Дондуков срещу Първа английска гимназия. Същите още могат да бъдат поръчани и изпратени от **Александър Методиев Наков, Перник, ул. „Република“ №4, тел. 076-631 388.**

Помощи за „Свободна мисъл“

1. Владо Карталски, Франция	100 лв
2. Георги Белокапов, Франция	22 лв
3. Благой Радев, Дупница	50 лв
4. Георги Константинов, София	100 лв
5. арх. Кръстьо Павлов, Благоевград в памет на починалия другар Костагин Коцелов	50 лв
6. Станчо Кърпаров, с. Бъта	20 лв
7. Калин Начев, София	10 лв
8. Димитър Артъков, с. Катунци	10 лв

БАНКОВА СМЕТКА В ЛЕВА (IBAN):

BG86 UBBS 8261 1010 0473 10

Т Б О Б Б А Д, К Л О Н П Е Р Н И К
Ф А Б Б Л А Г О Д А Р И З А О К А З А Н А Т А П О Д К Р Е П А !

Вестник „Свободна мисъл“ не печели от реклами или обяви и не е спонсориран от никакви патриотични бизнесмени и затова не изплаща хонорари. Редакцията приема материали, написани грамотно на стандартни машинописни страници – 30 реда на страница, 55 знака на ред или набрани на компютър. Всеки автор носи отговорността за съобщените факти и твърдения! *Ръкописи не се рецензират и не се връщат!*

сайт на ФАБ: **www.a-bg.net**
сайт на „Свободна мисъл“: **sm.a-bg.net**
имейл на ФАБ: **fab@a-bg.org**

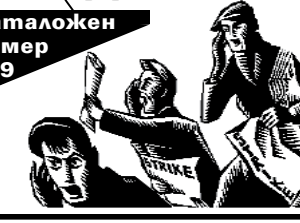
телефон за връзка с ФАБ **0896 613 727**

адрес на редакцията

София, ЖК Надежда, пощенски клон 1220, пощенска кутия 59
отговорен редактор **А. Ванчев**
предпечатна подготовка **„Свободна мисъл“ СИМОЛИНИ – 94**
печат

АБОНАМЕНТ 2010 СВОБОДНА МИСЪЛ

Драги читатели, Абонаментът за вестник „Свободна мисъл“ МОЖЕ ДА СТАВА ДО 15-ТО ЧИСЛО НА ВСЕКИ МЕСЕЦ ВЪВ ВСИЧКИ пощенски клонове на страната. За 1 година – 6,00 лв.; за 6 месеца – 3,00 лв.; за 3 месеца – 1,50 лв. Цена на един брой - 0,50 ст.

Франсиско Гоя • „3 май 1808: Разстрел в Монтана дел Принсипе Пио“ (1814)

2010

Федерация на анархистите в България

Януари

П	В	С	Ч	П	С	Н
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Април

П	В	С	Ч	П	С	Н
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Юли

П	В	С	Ч	П	С	Н
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Октомври

П	В	С	Ч	П	С	Н
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Февруари

П	В	С	Ч	П	С	Н
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

Май

П	В	С	Ч	П	С	Н
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Август

П	В	С	Ч	П	С	Н
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Ноември

П	В	С	Ч	П	С	Н
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Март

П	В	С	Ч	П	С	Н
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Юни

П	В	С	Ч	П	С	Н
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Септември

П	В	С	Ч	П	С	Н
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

Декември

П	В	С	Ч	П	С	Н
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

НАПРЕД И АКО ПЪТЯТ ВОДИ КЪМ ГОЛГОТА!